AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 30.06.2004
COM(2004) 448 végleges

2004/0137 (COD)

C6-0143/04

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a pénzügyi rendszerek pénzmosás, valamint terroristák finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről

(előterjesztő: a Bizottság)

MAGYARÁZÓ FELJEGYZÉS

Összefoglalás

A Közösségnek a pénzmosás leküzdésére irányuló munkája tükröződik az 1991. évi és a 2001. évi irányelvekben. Az 1991. évi irányelv szorosan követte a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (FATF) a pénzmosásra vonatkozó ajánlásait, amelyek ezen a területen a világszínvonalat jelentik.

Az 1991. évi irányelv a pénzmosást a kábítószeres bűncselekmények szempontjából határozta meg, és kötelezettségeket kizárólag a pénzügyi szektorra rótt. A 2001. évi módosítás a kört mind a bűncselekmények, mind a lefedett foglalkozási és tevékenységi körök értelmében kiterjesztette.

A 2001. évi irányelv nyitva hagyta a súlyos bűncselekmények pontos definícióját, és felhívta a Bizottságot, hogy e tárgykörben további javaslatot terjesszen elő 2004-ben.

2003. júniusában a FATF felülvizsgálta az immár a terroristák finanszírozásra is kiterjedő ajánlásait. Ez az irányelv-javaslat konkrétan hivatkozik a terroristák finanszírozása elleni küzdelemre, és előirányozza a FATF negyven ajánlása módosításának figyelembevételéhez szükséges változtatásokat.

Bevezetés

A Közösségnek a pénzmosás (a bűnözőknek a bűncselekményekből származó bevételek törvénybeütköző eredetének leplezésére való erőfeszítései) megelőzését és leküzdését célzó munkája a pénzügyi rendszernek a pénzmosás céljaira való igénybevételének megelőzéséről szóló 91/308/EGK tanácsi irányelvvel kezdődött.

Az 1991. évi irányelv különösen figyelembe vette a pénzmosásra vonatkozó negyven ajánlását a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (FATF), a globális erőfeszítéseket e területen vezető nemzetközi testületnek.

Az 1991. évi irányelv előírta, hogy a tagállamok tiltsák be a kábítószer-bevételek tisztára mosását, kötelezzék a pénzügyi szektorukat az ügyfelek azonosítására, nyilvántartás vezetésére, belső ellenőrzési eljárások felállítására és a pénzmosásra utaló bárminemű jelnek az illetékes hatóságokhoz történő bejelentésére.

A kábítószer-bevételekre vonatkozó korlátozás hamarosan túlságosan is szűk körűnek bizonyult. Az is látható volt, hogy a pénzügyi szektor szabályozó eszközeinek szigorítása a pénzmosókat alternatív pénzmosási módszerek keresésére ösztönözte.

1999-ben a Bizottság javasolta a lefedett bűncselekmények körének kiszélesítését és azt, hogy az Irányelv terjedjen ki a sebezhető nem pénzügyi tevékenységek és szakmák széles körére.

A módosításról szóló 2001/97/EK irányelv elfogadására 2001. december 4-én került sor. Ez alapvetően a Bizottságnak a nem pénzügyi tevékenységek és szakmák lefedésére vonatkozó javaslatát követte. A bűncselekmény lefedésének tekintetében a jogszabály-alkotók úgy határoztak, hogy lefedik a komoly bűncselekményekből származó pénzmosást. A definíció utolsó eleme a „jelentős hasznot” hozó vagy „szigorú börtönbüntetéssel sújtható” bűncselekményekre hivatkozik. Az 1. cikk (E) bekezdése kimondta, hogy „A tagállamok

2004. december 15. előtt módosítják az ebben a francia bekezdésben foglalt definíciót, hogy ezt a definíciót összhangba hozzák a súlyos bűncselekménynek a 98/699/IB együttes fellépésben közölt definíciójával, és a Bizottság fel lett kérve arra, hogy evégből javaslatot terjesszen elő.

Bár nem volt konkrét hivatkozás a terroristák finanszírozására, a tagállamok megállapodtak, hogy a súlyos bűncselekmények fogalmának ki kell terjednie a terrorizmus finanszírozásával összefüggő valamennyi bűncselekményre. Az új javaslat konkrétan hivatkozik a terrorizmusnak és a terroristák finanszírozásának a lefedésére.

2003 júniusában a FATF a negyven ajánlás jelentős módosításáról állapodott meg annak érdekében, hogy figyelembe vegye a szerzett tapasztalatokat és a jelenséggel való eredményesebb harchoz szükséges hathatósabb eszközöket.

A FATF számos területen fokozta számottevően az ajánlások részletezettségét, nevezetesen a vevők azonosítása és igazoló ellenőrzése és az olyan helyzetek vonatkozásában, ahol a pénzmosás magasabb kockázata igazolhatja a hathatósabb eszközöket, valamint az olyan helyzetek vonatkozásában is, ahol a csökkent kockázat kevésbé szigorú ellenőrzési eljárásokat indokolhat.

Az EU tagállamai és a Bizottság úgy vélik, hogy a FATF negyven ajánlását összehangoltan, EU-szinten kell alkalmazni.

Az egyértelműség érdekében döntés született a meglévő irányelv visszavonásáról és egy új, autonóm szövegre való javaslattételről. A Bizottság abból indul ki, hogy az új irányelvnek a jelenlegi vívmányokra kell építenie, és nem lenne szabad megkérdőjelezni a meglévő rendelkezéseket, különösen a szakmák kezelésére vonatkozókat, ha arra nincs szükség.

A közösségi jogban a Kapcsolattartó Bizottság (Contact Committee) el fogja veszíteni az alapját, és új bizottságot kell majd létrehozni. A Bizottságot korlátozott végrehajtó erővel kell megbízni bizonyos technikai területeken, és ennek érdekében egy új, a pénzmosás megelőzése terén működő bizottságnak kell támogatnia az 1999/468/EK határozat rendelkezéseinek megfelelően.

A javaslat egyes cikkeire vonatkozó észrevételek

1. cikk

Az irányelv definíciója szerint a pénzmosásnak bűncselekménynek kell lennie. A hatékonyság biztosítása érdekében alapvető fontossággal bír a büntetőjogi szankciók alkalmazása.

A javaslat szerint a pénzmosás új definíciójára van szükség, hogy az konkrétan lefedje a terroristák finanszírozását. Az irányelv címe „a pénzügyi rendszer pénzmosás, valamint terroristák finanszírozása céljára való felhasználására” utal. A törvényes tulajdonnak a terrorizmus finanszírozására való fordításának esete a mostani elképzelés szerint része lesz a pénzmosás definíciójának. Ennél fogva a pénzmosásra való mindennemű további hivatkozás magában foglalja a terroristák finanszírozását.

2. cikk

Az új javaslat igyekszik betömni bizonyos réseket a lefedettségben, és követni a FATF módosított negyven ajánlását. Konkrétan hivatkozik a tröszti és vállalati szolgáltatókra, és magában foglalja az életbiztosítás-közvetítőket is.

A mostani javaslat szerint minden olyan személyre ki kell terjednie az irányelvnek, aki a küszöbérték felett kereskedik áruval, nyújt szolgáltatást, és fogad el készpénzfizetést.

3. cikk

Ez a definíciós cikk átveszi a korábbi irányelv összes definícióját. Bizonyos definíciókat technikailag kiigazít, másokon alapvetőbb módosításokat hajt végre, és bizonyos új definíciókat is hozzátesz.

A FATF által követett megközelítési móddal összhangban módosításra kerül a pénzügyi intézmény definíciója. A meghatározott pénzügyi üzletágakban tevékenykedő bármely vállalkozás pénzügyi intézménynek tekintendő, de a tagállamoknak meg van engedve, hogy nagyon alacsony kockázatú helyzetekben ne alkalmazzák az Irányelvet.

Hozzáadásra kerül a biztosításközvetítők, a terrorizmus, a haszonélvező, a tröszti és vállalati szolgáltatók, a politikailag exponált személyek (angol rövidítéssel: PEP), a pénzügyi hírszerző egység, az üzleti viszony és a fiktív (shell) bankok definíciója.

A legalapvetőbb módosítás a bűncselekmény definíciójára vonatkozik. A terrorizmus külön elemként kerül bemutatásra, és a vonatkozó harmadik pillér okiratban meghatározottak szerint minden súlyos bűncselekményre ki kell terjednie. Ez összehangoltabb megközelítést eredményez, bár a konkrét lefedettség az egyes tagállamokban továbbra is a vonatkozó nemzeti büntető törvénykönyvtől függ.

5. cikk

Az 1991. évi irányelv előírta, hogy az ügyfeleket az „üzleti kapcsolatba lépéskor” azonosítani kell, és nem foglalkozott konkrétan a már előzetesen fennálló helyzetek esetével. A FATF ajánlásokon alapuló következő szöveg egyértelműen rögzíti, hogy a hitel- és pénzintézeteknek tilos névtelen számlákat vezetniük.

6. és 7. cikk

Ezek a cikkek részletesen foglalkoznak azon intézkedések körével, amelyeket az irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek meg kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy ismerjék az ügyfeleiket, és értsék azok pénzügyi és üzleti tevékenységeit. Ezek az új rendelkezések jellegüket tekintve nem különböznek radikálisan a korábbi irányelvben foglaltaktól. A módosított FATF ajánlásokkal összhangban azonban az új javaslat részletesebb követelményeket tartalmaz. Az előírás szerint ezeket az eljárásokat kockázatérzékenységi alapon lehet lefolytatni.

A korábbi irányelvnek a haszonélvezetre vonatkozó meglehetősen általános előírása többé nem számít elegendőnek. Az irányelv hatálya alá tartozó személyeknek és intézményeknek meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az esetleges haszonélvezeti helyzeteket a haszonélvező fogalmának egyértelmű definíciója alapján megállapították, és értik. A különösen összetett vagy homályos helyzeteknek további éberségre kell ösztönözniük.

8. cikk

Alapelv, hogy az ügyfél azonosítását és igazoló ellenőrzését az üzleti viszony létrehozása előtt kell befejezni, de most az is kikötésre kerül, hogy az üzleti viszony elkezdődhet akkor is, ha az ügyfél-azonosítási eljárás még tart. Ez eleget tesz különösen a szakmák által hangoztatott aggodalomnak. Ugyanakkor most már egyértelműen kijelentésre kerül, hogy a viszonyt meg kell szüntetni, ha az ügyfél azonosítását végül nem lehet kielégítően elvégezni. Megfelelő pillanatban meg kell vizsgálni a régi számlákat és viszonyokat is ott, ahol fennállhat a pénzmosás kockázata.

9. cikk

Ez a cikk megismétli a 2001. évi irányelvből vett, a kaszinókra vonatkozó ügyfél-azonosítási rendelkezéseket.

10. cikk

Ez a tagállami opcióként megszerkesztett cikk bevezeti az egyszerűsített átvilágítás fogalmát azokra az esetekre, ahol egyértelműen kisebb a pénzmosás kockázata, és példákat is közöl. Az összhang biztosítása érdekében a 37. és a 38. cikkek előírják az új bizottság által támogatott Bizottság számára, hogy fogadjon el végrehajtási intézkedéseket, amelyek tartalmazzák ama követelmények megalkotását, amelyekkel megállapítható, hogy mely helyzetek jelentenek csekély pénzmosási kockázatot.

11. cikk

Vannak olyan esetek is, ahol a pénzmosás kockázata egyértelműen nagyobb, és különös gondosságot kell tanúsítani. Ez a cikk minimum három ilyen esetet határoz meg, nevezetesen olyan eseteket, ahol nem jön létre szemtől-szembe találkozás az ügyféllel, a határokon átnyúló levelező banki kapcsolatokat és a politikailag exponált személyekkel való kapcsolatokat. Az új bizottság által támogatott Bizottságnak itt is képesnek kell lennie arra, hogy olyan végrehajtási intézkedéseket fogadjon el, amelyek tartalmazzák ama követelmények megalkotását, amelyekkel megállapíthatók az egyéb helyzetek, amelyekben fokozottabb átvilágítást igényelnek.

12–16. cikk

Az ügyfél-azonosítási eljárások felesleges ismétlése akadályozhatja a jogszerű üzleti vagy szakmai tevékenységeket. Ez illik például arra az esetre, ahol az ügyfelet egy bank vagy ügyvéd ajánlja vagy mutatja be egy másik banknak vagy ügyvédnek. Gyakran kell lehetségesnek lennie az ilyen ügyfelek elfogadásának az ügyfél-azonosítási eljárások bárminemű megismételt alkalmazása nélkül bizonyos biztosítékok mellett.

17. cikk

Ez a cikk megismétli a 2001. évi irányelvből vett rendelkezéseket, melyek előírják, hogy különös figyelmet kell fordítani az összetett vagy szokatlan ügyletekre. Hasznos útmutatás kapható a FATF-nak a pénzmosási tendenciákról és technikákról szóló munkájából.

18–22. cikk

A gyanús ügyletek jelentéséről szóló ezen cikkek konkrétan hivatkoznak a pénzügyi hírszerző egységre mint az ilyen jelentések átvételéért és feldolgozásáért felelős testületre. A pénzügyi hírszerző egység definíciója a Tanács 2000. október 17-i 2000/642/IB kerethatározatából kerül átvételre.

A jogi és egyéb szakmákra vonatkozó jelentési rendelkezés és a vonatkozó biztosítékok változtatás nélkül a 2001. évi irányelvből kerülnek átvételre.

23. cikk

Megerősítésre kerül, hogy a pénzmosás gyanújának bejelentése a büntető vagy a polgári jog értelmében nem jelenti bárminemű titoktartási kötelezettség megszegését. A „jóhiszeműen" készített jelentésekre való hivatkozás helyébe az irányelv követelményeinek megfelelően készített jelentésekre való hivatkozás lép.

24. cikk

Ez új rendelkezés. A Bizottság tudatában van annak, hogy az alkalmazottak fenyegetéseknek lettek kitéve, mert kiderült, hogy tőlük eredtek a hatóságoknak szóló jelentések, amelyek nyomozáshoz vagy bűnvádi eljáráshoz vezettek. Bár ez az irányelv nem törekedhet a tagállami bírósági vagy bűnvádi eljárások módosítására, e cikk felvételére e kérdésnek az irányelv hatásossága szempontjából jelentett fontosságánál fogva került sor azért, hogy e komoly problémára felhívja a tagállamok figyelmét. Mindent meg kell tenniük, ami csak a hatalmukban áll, hogy az alkalmazottak megfenyegetését vagy áldozatul esését megakadályozzák.

25. cikk

Gyanús ügyletről szóló jelentés készítésekor az érintett ügyfelet nem szabad e tényről tájékoztatni. Megszűnt viszont a tagállam joga arra, hogy a jogi tanácsadóként eljáró szakmai tagoknak megengedje, hogy ügyfelüket tájékoztassák arról, hogy jelentés készül, mivel az nincs összhangban a FATF módosított negyven ajánlásával. Nevesítve van viszont, hogy abban az esetben, ha a jogi tanácsadók illegális tevékenységről igyekeznek lebeszélni egy ügyfelet, az nem számít az ügyfél figyelmeztetésére vonatkozó tilalom megszegésének.

26–29. cikk

A 26. cikk megerősíti a fennálló, legalább öt évre szóló nyilvántartási kötelezettséget. A 27. cikk előírja, hogy az irányelv hatálya alá tartozó hitel- és pénzintézetek az EU-n kívüli fiókjaikban és leányvállalataikban a legmesszebbmenőkig alkalmazzák az irányelvnek az ügyfelek azonosítására vonatkozó kötelezettségeit. A 28. cikk megköveteli, hogy az EU hitel- és pénzügyi intézményei képesek legyenek teljes mértékben és gyorsan reagálni a pénzügyi hírszerző egységtől vagy más illetékes hatóságoktól érkező, a megnevezett jogi vagy természetes személyekkel való üzleti viszonyukra vonatkozó információkérésekre. Bár a Bizottság nem ebben a szakaszban javasolja a bankszámlák valamennyi tagállamban történő kötelező nyilvántartásba vételét, az új javaslat ismerteti a célkitűzést, de az egyes tagállamokra hagyja annak megállapítását, hogyan kell ezt elérni. A Bizottság figyelemmel fogja kísérni e rendelkezés hatását. Végezetül, a 29. cikk előírja a tagállamoknak, hogy megfelelő statisztikát vezessenek, különösen a gyanús ügyletekről szóló jelentések hasznosításáról és a belőlük nyert eredményekről. Az ilyen információ, valamint a 31.

cikkben említett visszacsatolás motiváló tényező lehet az irányelv hatálya alá tartozók számára, és segíthet nekik a hatékonyabb eljárások kidolgozásában.

32. és 33. cikk

E cikkek előírják, hogy a pénzváltók és a trószti és vállalati szolgáltatók engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettség alá essenek, és hogy a kaszinóknak engedélyezetteknek kell lenniük. A tagállamoknak elő kell írniuk az illetékes hatóságaik számára, hogy figyelemmel kísérjék az irányelv hatálya alá tartozó valamennyi intézmény és személy jogkövetését

34–36. cikk

Ez a szankciók kérdésével foglakozik. A Tanácsnak a pénzmosásról szóló 2001/500/IB kerethatározata és a Tanácsnak a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB kerethatározata a pénzmosásért és a terroristák finanszírozásáért járó büntetésekre vonatkozó megközelítéseket valamelyest közelebb hozta egymáshoz. A 34. cikk előírja a tagállamoknak, hogy megfelelő büntetésekkel sújtsák az irányelv alapján elfogadott nemzeti végrehajtási intézkedések megsértését. A 35. és a 36. cikk a társasági felelősséggel foglalkozik.

37. és 38. cikk

Ez a 37. cikk rögzíti azokat a területeket, ahol a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el az 1999/468/EK határozat bizottsági eljárási rendje alapján, hogy számításba vegye a technikai haladást, és biztosítsa az irányelv egységes alkalmazását.

A 38. cikk a régi Kapcsolattartó Bizottság helyébe lépő új, pénzmosás megelőzése terén működő bizottságot hozza létre. Ezzel az új bizottsággal támogatott Bizottságnak kell elfogadnia a 37. cikk keretében említett végrehajtási intézkedéseket.

39–41. cikk

A 39. cikk megismétli az időszakos végrehajtási jelentések benyújtására vonatkozó kötelezettséget. A 40. cikk hatályon kívül helyezi a korábbi irányelvet, és hivatkozik egy mellékelt korrelációs táblázatra. Végezetül a 41. cikk egy 12 hónapos végrehajtási időszakról rendelkezik.

2004/0137 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a pénzügyi rendszerek pénzmosás, valamint terroristák finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, valamint annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban eljárva[3],

mivel:

(1) A pénzmosás elleni küzdelem a szervezett bűnözéssel való szembenállás egyik leghatékonyabb eszköze. A büntetőjogi megközelítésen túl a pénzügyi rendszeren keresztül történő megelőző erőfeszítések is hozhatnak eredményt.

(2) A bűnözőknek és társaiknak a bűnözésből származó bevételek eredetének leplezésére vagy a törvényes pénzeknek a terroristák céljaira való átterelésére irányuló erőfeszítései súlyosan veszélyeztethetik a hitel- és pénzintézetek megbízhatóságát, épségét és stabilitását és a pénzügyi rendszer mint egész iránti bizalmat. A Közösség fellépése szükséges ezen a területen annak elkerülése érdekében, hogy a tagállamok olyan intézkedéseket fogadjanak el pénzügyi rendszereik védelme érdekében, amelyek nem lennének összhangban a belső piac működésével.

(3) Bűncselekményeik elősegítése érdekében a pénzmosók megpróbálhatnának előnyt húzni a tőkemozgás szabadságából és a pénzügyi szolgáltatásnyújtásnak az egységesített pénzügyi területtel járó szabadságából, ha Közösségi szinten nem kerülnek elfogadásra bizonyos koordinációs intézkedések.

(4) Ezekre az aggodalmakra való reagálás érdekében elfogadásra került a pénzügyi rendszernek a pénzmosás céljaira való igénybevételének megelőzéséről szóló 1991.

---

[1] HL C. szám, , o.
[2] HL C. szám, , o.
[3] HL C. szám, , o.

június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv[4]. Előírta a tagállamoknak, hogy tiltsák meg a pénzmosást, és kötelezzék a hitelintézeteket és egyéb pénzintézetek széles körét magában foglaló pénzügyi szektort, hogy ügyfeleiket azonosítsák, megfelelő nyilvántartást vezessenek, belső eljárásokat hozzanak létre a személyzet képzése és a pénzmosás elleni védelem céljából, valamint az illetékes hatóságoknak bejelentsenek bárminemű, a pénzmosásra utaló jelet.

(5) A pénzmosásra rendszerint nemzetközi kontextusban kerül sor, hogy a pénzeszközök bűnös eredetét jobban lehessen leplezni. A csak nemzeti vagy akár Közösségi szinten elfogadott intézkedések a nemzetközi koordinálás és együttműködés figyelembevétele nélkül nagyon korlátozott hatással bírnának. Ezért a Közösség által e téren elfogadott intézkedéseknek összhangban kell lenniük a más nemzetközi fórumokon vállalt egyéb fellépéssel. A Közösségi fellépésnek továbbra is különösen figyelembe kell vennie a pénzmosás és a terroristák finanszírozása elleni harcban aktív legélenjáróbb nemzetközi testületet alkotó Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (a továbbiakban: „FATF") a pénzmosásról szóló negyven ajánlását. Mivel 2003-ban a FATF negyven ajánlása lényegesen módosult, és kibővült, a közösségi irányelvet összhangba kell hozni ezzel az új nemzetközi szabvánnyal.

(6) Az Általános Szolgáltatáskereskedelmi Egyezmény (GATS) a tagállamoknak megengedi, hogy a közerkölcs védelméhez, a csalás megelőzéséhez szükséges intézkedéseket fogadjanak el, valamint intézkedéseket fogadjanak el óvatossági okokból, így a pénzügyi rendszer stabilitásának és épségének biztosítása érdekében.

(7) Bár kezdetben a kábítószeres bűncselekményekre korlátozódott, az utóbbi évek tendenciája szerint a pénzmosás definíciója kitágult az alapvető vagy alapul szolgáló (predicate or underlying) bűncselekmények szélesebb köre alapján. Az alapvető bűncselekmények szélesebb köre elősegíti a gyanús ügyletek jelentését és a nemzetközi együttműködést ezen a területen. Ennél fogva a súlyos bűncselekmény definícióját összhangba kell hozni a súlyos bűncselekménynek a pénzmosásról, a bűncselekmények eszközeinek és bevételeinek azonosításáról, megtalálásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 2001. június 26-i 2001/500/IB tanácsi kerethatározatban szereplő definíciójával[5].

(8) Továbbá, a pénzmosás definíciójának alapjául szolgáló bűncselekmények körét bővíteni kell úgy, hogy magában foglalja a terrorizmus és a terroristák finanszírozása elleni harcot. Valóban, a pénzügyi rendszerrel való visszaélés a bűncselekményből származó vagy akár tiszta pénzek terrorista célok felé terelése végett egyértelmű kockázatot jelent a pénzügyi rendszer épségére, helyes működésére, reputációjára és stabilitására. Ennek megfelelően a pénzmosás definícióját úgy kell módosítani, hogy az ne csak a bűncselekményből származó pénzek manipulációjára terjedjen ki, hanem a törvényes pénzeknek vagy vagyontárgyaknak a terrorizmus céljaira történő gyűjtésére is. Ezen felül a terrorizmusnak szerepelnie kell a súlyos bűncselekmények listáján.

---

4 HL L 166. szám, 1991.6.28., 77. o. Az Európai Parlament és a Tanács 2001/97/EK irányelvével módosított irányelv (HL L 344. szám, 2001.12.28., 76. o.).

5 HL L 182. szám, 2001.7.5., 1. o.

(a) Az 1. cikk kriminalizációs kötelezettségével kombinált általános kötelezettség a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók elfogadására azt jelenti, hogy büntetőjogi szankcióknak kell vonatkozniuk azokra a természetes személyekre, akik megszegik az ügyfél-azonosítási, nyilvántartási és a pénzmosási célú gyanús ügyletek jelentésére vonatkozó kötelezettségeket, mivel az ilyen személyeket a pénzmosási tevékenység közreműködőinek kell tekinteni.

(9) A 91/308/EGK irányelv, bár előírja az ügyfél-azonosítási kötelezettséget, viszonylag kevés részletet tartalmazott a vonatkozó eljárásokról. A pénzmosás megelőzése e szempontjának életbevágó fontosságára való tekintettel az új nemzetközi szabványoknak megfelelően helyénvaló sajátosabb és részletesebb rendelkezéseket bevezetni az ügyfél és az esetleges haszonélvező azonosításával és igazoló ellenőrzésével kapcsolatban. E célból lényeges a „haszonélvező" pontos definíciója.

(10) A pénzmosás puszta tilalma nem elégséges, és szükség van a büntetőjogi szankciók kilátásba helyezésére annak biztosítása érdekében, hogy valóban megelőzésre kerüljön a pénzmosás, ideértve a terroristák finanszírozását is. Ennél fogva a közösségi jog keretében a pénzmosást bűncselekményként kell minősíteni.

(11) Mivel a pénzügyi szektorban a szabályozó eszközök szigorodása arra ösztönözte a pénzmosókat, hogy alternatív módszereket keressenek a bűncselekmények bevétele eredetének leplezésére, a pénzmosás elleni kötelezettségeket ki kell terjeszteni az életbiztosítás-közvetítőkre és a tröszti és vállalati szolgáltatókra.

(12) A módosított 91/308/EGK irányelv a jegyzőket és a független jogi szakembereket bevonta a Közösség pénzmosás elleni rendszerének keretébe, ezt a lefedettséget változatlanul fenn kell tartani az új irányelvben; e jogi szakemberek a tagállamok meghatározása szerint az irányelv rendelkezései alá tartoznak, amikor pénzügyi vagy társasági ügyletekben működnek közre, ideértve az adótanácsadást, amely esetekben nagyobb a kockázata annak, hogy e jogi szakemberek szolgáltatásaival a bűncselekmények bevételeinek tisztára mosása céljából visszaélnek.

(13) Azokban az esetekben, ahol a törvényesen elismert és szabályozott független, jogi tanácsadást nyújtó szakmai tagok, mint például az ügyvédek, rögzítik egy ügyfél jogállását, vagy a jogeljárásokban az ügyfelet képviselik, az irányelv keretében nem lenne helyénvaló e jogi szakembereket e tevékenységek tekintetében a pénzmosás gyanúja jelentésére kötelezni. Kivételeknek kell lenniük a bírósági eljárások előtt, alatt vagy után, illetve az ügyfél jogállásának rögzítése folyamán szerzett információk jelentésének bárminemű kötelezettsége alól. Így a jogi tanácsadásnak továbbra is a szakmai titoktartás kötelezettsége alá kell tartoznia kivéve, ha a jogi tanácsadó pénzmosási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsadást pénzmosás céljaira nyújtják, vagy ha az ügyvéd tudja, hogy az ügyfél pénzmosási célból keres jogi tanácsot

(14) A közvetlenül összehasonlítható szolgáltatásokat ugyanúgy kell kezelni, ha azokat ezzel az irányelvvel lefedett szakemberek bármelyike nyújtja. Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmének európai konvenciójában és az Európai Unióról szóló szerződésben rögzített jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a néhány tagállamban az ügyfelet bírói eljárás keretében védő vagy képviselő, vagy az ügyfél jogállását rögzítő könyvvizsgálók, a külső könyvelők és adótanácsadók

esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell az ennek az irányelvnek megfelelő jelentési kötelezettségek alá tartozniuk.

(15) Fel kell ismerni, hogy a pénzmosás és a terroristák finanszírozásának kockázata nem minden esetben ugyanaz. A kockázat alapú megközelítéssel összhangban be kell vezetni a közösségi jogalkotásba azt az elvet, hogy az ügyfelek egyszerűsített átvilágítását megfelelő esetekben meglehetne engedni.

(16) Ugyanígy a közösségi jogalkotásnak fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek a pénzmosás vagy a terroristák finanszírozásának nagyobb kockázatát jelentik, bár minden ügyfél azonosságát és üzleti profilját meg kell állapítani, vannak esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és igazolási eljárásokra van szükség.

(17) Mivel ez különösen igaz az olyan magánszemélyekkel való üzleti viszonyokra, akik fontos állami pozíciókat töltenek vagy töltöttek be, különösen azokkal, akik olyan országokból jönnek, ahol szélesen elterjedt a korrupció, az ilyen viszonyok a pénzügyi szektort különösen kitehetik jelentős, a hírnevet érintő és/vagy jogi kockázatoknak. Az ilyen esetekre való fokozott figyelmet indokolja a korrupció leküzdésére irányuló nemzetközi erőfeszítés.

(18) Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtó hatalom gyakorlására vonatkozó eljárások lefektetéséről szóló 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni[6].

(19) Mivel az ennek az irányelvnek a megvalósításához szükséges intézkedések a fenti tanácsi határozat 2. cikke értelmében általános hatókörű intézkedések, ezeket annak a határozatnak az 5. cikkében megadott szabályozási eljárás alkalmazásával kell elfogadni. E célból a 91/308/EGK irányelv által felállított Pénzmosási Kapcsolattartó Bizottság helyébe lépő új, a pénzmosás megelőzése terén működő bizottságot kell létrehozni.

(20) A nemzetközi üzletben késedelmekhez és a hatékonyság hiányához vezető ismételt ügyfél-azonosító eljárások elkerülése érdekében helyénvaló a megfelelő biztosítékok mellett megengedni az olyan ügyfelek bemutatását, akiknek az azonosítását másutt már elvégezték.

(21) A gyanús ügyletekről szóló jelentéseket a pénzmosás elleni küzdelemért felelős hatóságokhoz kell jelenteni. E hatóságokra most általánosan mint pénzügyi hírszerző egységekre hivatkoznak, és ezt a terminológiát kell használni ebben az irányelvben is. Minden tagállamnak rendelkeznie kell egy pénzügyi hírszerző egységgel, és egyértelművé kell tenni, hogy a pénzmosásra tett kísérletet is jelenteni kell.

(22) Számos esetben érte fenyegetés vagy zaklatás azokat az alkalmazottakat, akik jelentést tesznek a pénzmosásra vonatkozó gyanújukról. Bár ez az irányelv nem avatkozhat be a tagállamok bírósági eljárásaiba, ez életbevágó kérdés a pénzmosás elleni rendszer hatékonysága szempontjából. A tagállamoknak tudniuk kell erről a problémáról, és minden tőlük telhetőt meg kell tenniük az alkalmazottak ilyen zaklatástól való védelme érdekében.

---

[6] HL L 184. szám, 1999.7.17., 23. o.

(23) A pénzmosás és a terroristák finanszírozása nemzetközi problémák, és az ellenük vívott harcnak globálisnak kell lennie. Amennyiben a közösségi hitel- és pénzintézetek olyan harmadik országokban rendelkeznek fiókokkal és leányvállalatokkal, amelyekben e területen elégtelen a jogi szabályozás, az egy intézményen vagy intézménycsoporton belül való nagyon eltérő normák alkalmazásának elkerülése végett nekik a közösségi normát kell alkalmazniuk, vagy ha ez lehetetlen, akkor értesíteniük kell a hazájukat jelentő tagállam illetékes hatóságait.

(24) Fontos, hogy a hitel- és pénzintézetek gyorsan tudjanak reagálni a hatóságok arra vonatkozó információkéréseire, hogy üzleti viszonyban állnak-e a nevezett személyekkel.

(25) Az intézetek és más, e területen a közösségi jogi szabályozás alátartozók mobilitásának megőrzése érdekében, ahol ez keresztülvihető, a visszajelzéseket rendelkezésükre kell bocsátani az általuk közölt jelentések hasznosságáról és utókövetéséről. Ennek lehetővé tétele érdekében és azért, hogy ellenőrizni tudják a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát, a tagállamoknak fenn kell tartaniuk, és tökéletesíteniük kell a releváns statisztikát.

(26) A pénzmosás elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó szankciókat fektessenek le a nemzeti jogban az ennek az alapelvnek az alapján elfogadott nemzeti rendelkezések betartásának elmulasztása esetére. Mivel a bonyolult pénzmosási műveletekben gyakran vesznek részt jogi személyek, az ilyen szankciókat a jogi személyek által folytatott tevékenységhez kell igazítani.

(27) A 91/308/EGK irányelvben elvégzendő nagyon alapvető módosításokat figyelembe véve, azt az egyértelműség érdekében fel kell váltani.

(28) Mivel ennek az irányelvnek a célkitűzéseit a tagállamok egyedül nem képesek kielégítően teljesíteni, és azokat a fellépés nagyságrendje és hatásai folytán közösségi szinten jobban el lehet érni, az intézkedéseket a Közösség fogadhatja el a Szerződés 5. cikkében ismertetett szubszidiaritás elvének megfelelően. Az abban a cikkben ismertetett arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lép túl azon, ami azoknak a célkitűzéseknek az eléréséhez szükséges.

(29) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapvető Jogok Kartája által elismert elveket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. fejezet

Tárgy, alkalmazási kör és definíciók

1. cikk

1. A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás bűncselekmény.

2. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában szándékos elkövetés esetén az alábbi magatartás minősül pénzmosásnak:

(a) vagyontárgyak átváltása vagy átruházása a vagyontárgy törvénytelen eredetének elrejtése vagy leplezése céljából, vagy az ilyen tevékenység elkövetésében részt vevő személynek a cselekedete jogi következményeinek elkerüléséhez nyújtott segítség céljából, annak ismeretében, hogy a vagyontárgy bűncselekményből vagy ilyen tevékenységben való közreműködésből származik;

(b) vagyontárgy valódi természetének, forrásának, helyének, diszpozíciójának, mozgásának, a hozzáfűződő jogoknak vagy tulajdonjogának elrejtése vagy leplezése, annak ismeretében, hogy a vagyontárgy bűncselekményből vagy ilyen tevékenységben való közreműködésből származik;

(c) vagyontárgy megszerzése, birtoklása vagy használata annak az átvételkor való ismeretében, hogy a vagyontárgy bűncselekményből vagy ilyen tevékenységben való közreműködésből származik;

(d) törvényes tulajdon átadása vagy gyűjtése bármilyen úton azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt teljesen vagy részben a terrorizmus céljaira kell, vagy fogják felhasználni;

(e) az előző albekezdésekben említett bármely cselekedet elkövetésében, elkövetési kísérletében, támogatásában, felbujtásában, elősegítésében és tanácsokkal való ellátásában való közreműködés, azzal való társulás vagy konspiráció.

Az objektív tényállásból lehet következtetni az első albekezdésben említett tevékenységek elemeként megkívánt tudásra, szándékra vagy célra.

A pénzmosás akkor is annak minősül, ha a tisztára mosandó tulajdont eredményező tevékenységeket más tagállam vagy egy harmadik ország területén hajtották végre.

2. cikk

1. Ez az irányelv az alábbi intézményekre és személyekre vonatkozik:

(1) hitelintézetekre;

(2) pénzintézetekre;

(3) a szakmai tevékenységük gyakorlása során eljáró alábbi jogi és természetes személyekre:

(a) könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra;

(b) jegyzőkre és más független jogi szakemberekre, ha azok akár az ügyfelük nevében vagy javára működnek közre bárminemű pénzügyi vagy ingatlanügyletben, vagy ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:

(i) ingatlanok vagy üzleti szervezetek vétele és eladása;

(ii) az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy egyéb eszközeinek kezelése;

(iii) bankszámlák, takarékszámlák vagy értékpapírszámlák nyitása vagy kezelése;

(iv) társaságok létesítéséhez, üzemeltetéséhez vagy irányításához szükséges hozzájárulások szervezése;

(v) trösztök, társaságok és hasonló struktúrák létesítése, üzemeltetése vagy irányítása;

(c) az (a) vagy (b) pontokban még nem taglalt tröszti vagy vállalati szolgáltatók;

(d) biztosításközvetítők, ha életbiztosítás vagy egyéb befektetéssel összefüggő biztosítás tekintetében járnak el;

(e) ingatlanügynökökre;

(f) árukkal kereskedő vagy szolgáltatást nyújtó más személyekre, ha a fizetés készpénzben történik, és az összeg legalább 15 000 euró attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak látszó műveletben kerül sor;

(g) kaszinókra.

2. A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy ezt az irányelvet nem alkalmazzák olyan pénzintézetek esetében, amelyek alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon foglalkoznak pénzügyi tevékenységgel, és amelyek esetében kicsi a pénzmosás előfordulásának a kockázata.

3. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában az alábbi definíciókat kell alkalmazni:

(1) „hitelintézet” a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[7] 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésében meghatározott hitelintézetet jelent, ideértve annak az irányelvnek az 1. cikke (3) bekezdésének értelmében a Közösségen belüli vagy kívüli központi irodával rendelkező hitelintézeteknek a Közösségben található fiókjait;

(2) „pénzintézet” jelentése:

(a) a hitelintézeten kívül olyan vállalkozás, amely a 2000/12/EK irányelv I. melléklete 2–12. és 14. pontjában foglalt műveletek közül egyet vagy többet végez, ideértve a valutaváltó irodák (bureaux de change) és a pénztovábbító vagy pénzátutaló irodák tevékenységeit;

(b) a 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[8] összhangban jogszerűen felhatalmazott biztosítótársaság, amennyiben az irányelv által lefedett tevékenységeket végzi;

(c) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[9] 4. cikke (1) bekezdésében meghatározott befektetési cég;

---

7 HL L 126. szám, 2000.5.26., 1. o.
8 HL L 345. szám, 2002.12.19., 1. o.
9 HL L 145. szám, 2004.12.30., 1. o.

(d) közös befektetési vállalkozás, amely az egységeit vagy részvényeit forgalmazza;

(e) a Közösségen belüli vagy kívüli központi irodával rendelkező pénzintézeteknek a Közösségben található fiókjai az (a)–(d) pontban említett intézeteknek;

(3) „biztosításközvetítő” a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[10] 2. cikke (3) bekezdésében meghatározott biztosításközvetítőt jelenti;

(4) „terrorizmus” a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat[11] 1–4. cikkének értelmezési körébe eső bármely bűncselekményt jelenti;

(5) „vagyontárgy” minden fajta, akár testi, akár testetlen, mozdítható vagy ingatlan, tárgyi vagy immateriális eszközt jelent, továbbá bármilyen formájú olyan jogi dokumentumot vagy okiratot, ideértve az elektronikust és digitálist is, amelyek az ilyen eszközökhöz fűződő jogcímet vagy bennük lévő érdekeltséget bizonyítják.

(6) „bűncselekmény” a súlyos bűncselekmény elkövetésében való bármilyen bűnös közreműködést jelenti.

(7) „súlyos bűncselekmény” jelentése legalább:

(a) terrorizmus;

(b) a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni 1988. évi ENSZ egyezmény 3. cikke (1) bekezdése (a) pontjában meghatározott bármely bűncselekmény;

(c) a 98/733/IB együttes fellépés[12] 1. cikkében meghatározott bűnszervezetek tevékenységei;

(d) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény[13] 1. cikke (1) bekezdésében és 2. cikkében meghatározott legalább súlyos csalás;

(e) korrupció;

(f) minden olyan bűncselekmény, ami olyan szabadságvesztéssel vagy fogva tartással büntethető, aminek maximuma egy év felett van, vagy olyan államok esetében, ahol jogrendszerükben a bűncselekményekre minimum küszöbérték vonatkozik, minden olyan bűncselekmény, amely legalább hat havi szabadságvesztéssel vagy fogva tartással büntethető.

(8) „haszonélvező” jelentése

(a) olyan természetes személy, aki végső soron, akár közvetlenül, akár közvetve, egy jogi személy üzletrészei vagy szavazati jogai legalább 10%-ának a tulajdonosa, vagy ezek legalább 10%-át ellenőrzi, vagy aki más módon gyakorol összehasonlítható hatást egy olyan jogi személy irányítására, amelyik nem olyan, a hivatalos tőzsdén jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogi szabályozással vagy azokkal egyenértékű nemzetközi normákkal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak;

---

10 HL L 9. szám, 2003.1.15., 3. o.
11 HL L 164. szám, 2002.6.22., 3. o.
12 HL L 351. szám, 1998.12.29., 1. o.
13 HL C 316. szám, 1995.11.27., 48. o.

(b) az a természetes személy, aki a végső kedvezményezettje, akár közvetlenül, akár közvetve, egy olyan alapítvány, tröszt vagy hasonló jogi megállapodás vagyona legalább 10%-ának, vagy aki egy olyan alapítvány, tröszt vagy hasonló jogi megállapodás vagyona összehasonlítható mennyisége felett gyakorol befolyást, amelyik nem olyan, a hivatalos tőzsdén jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogi szabályozással vagy azokkal egyenértékű nemzetközi normákkal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak;

(c) az olyan természetes személyek, akik nevében az ügyletre vagy a tevékenységre sor kerül;

(9) „tröszti és vállalati szolgáltatók” jelentése bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki üzletszerűen nyújtja az alábbi szolgáltatások bármelyikét harmadik felek számára:

(a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;

(b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, társulásban partnerként vagy más jogi személyekkel kapcsolatban hasonló beosztásban való fellépés vagy ilyen fellépés elintézése más személy számára;

(c) székhely, üzleti cím vagy elhelyezés, társaság, társulás vagy más jogi személy vagy megállapodás számára levelezési vagy adminisztratív cím nyújtása;

(d) kifejezett tröszt vagy hasonló jogi konstrukció gondnokaként való fellépés vagy ilyen fellépés elintézése más személy számára;

(e) más személy javára kinevezett tulajdonosként való fellépés vagy ilyen fellépés elintézése más személy számára;

(10) „politikailag exponált személyek” olyan természetes személyeket jelentenek, akik fontos közfeladatokkal lettek megbízva, és akiknek a jelentős vagy komplex pénzügyi vagy üzleti ügyletei fokozott pénzmosási kockázatot jelenthetnek, továbbá az ilyen személyek közeli családtagjait vagy közeli munkatársait;

(11) „Üzleti viszony” olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi viszonyt jelent, amely a kapcsolat létesítésekor várhatóan rendelkezik a tartósság elemével;

(12) „fiktív bank” egy olyan joghatóságban bejegyzett hitelintézetet jelent, amelyben az nem rendelkezik értelmes ésszel és irányítással járó fizikai jelenléttel, és amely nem része egy szabályozott pénzügyi csoportnak.

4. cikk

A pénzmosás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv által lefedett területen szigorúbb rendelkezéseket fogadhatnak el, vagy tarthatnak hatályban.

II. fejezet

Ügyfél-átvilágítás

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

5. cikk

A tagállamok megtiltják a hitel- és pénzintézeteik számára, hogy névtelen számlákat, névtelen bankbetétkönyveket vagy fiktív névre szóló számlákat vezessenek.

6. cikk

Az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek az ügyfél-átvilágítási eljárásokat megbízható független forrásdokumentumok, adatok vagy információ alapján alkalmazzák az alábbi esetekben:

(a) üzleti viszony létesítésekor;

(b) legalább 15 000 euró összegű alkalmi ügyletek teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak látszó műveletben kerül sor;

(c) pénzmosás gyanújának esetében tekintet nélkül bárminemű derogációra, kivételre vagy küszöbértékre;

(d) ha kétség merül fel a korábban szerzett ügyfélazonosító adatok valódiságáról vagy megfelelőségéről.

7. cikk

1. Az ügyfél-átvilágító eljárások az alábbi tevékenységeket tartalmazzák:

(a) az ügyfél azonosítása és az ügyfél azonosságának igazoló ellenőrzése;

(b) a haszonélvező azonosítása értelemszerűen és ésszerű intézkedések meghozatala a haszonélvező azonosságának olyan igazoló ellenőrzése végett, hogy az intézmény vagy a személy biztos legyen abban, hogy tudja, ki a haszonélvező, ideértve a jogi személyek, trösztök és hasonló jogi megállapodások vonatkozásában az ésszerű intézkedések meghozatalát az ügyfél tulajdonosi és ellenőrzési rendszerének megértése végett;

(c) információszerzés az üzleti viszony céljáról és tervezett jellegéről;

(d) az üzleti viszony folyamatos átvilágítása, ideértve a viszony fennállása alatt vállalt ügyletek tanulmányozását annak biztosítása érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban legyenek az intézménynek vagy a személynek az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök forrását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

2. Az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek az 1. bekezdésben lévő ügyfél-átvilágítási követelmények mindegyikét alkalmazzák, de kockázatérzékenységi alapon megállapíthatják az ilyen intézkedések mértékét az ügyfél, az üzleti viszony, a termék vagy az ügylet típusától függően.

3. A 2000/12/EK irányelv I. melléklet 4. pontjában említett pénztovábbítási szolgáltatás tekintetében a fizető félre vonatkozóan a hitelátutalásokat kísérő információkról és a pénzátutalók által végrehajtott átutalásokról szóló … európai parlamenti és tanácsi rendeletben ismertetett speciális ügyfél-azonosítási rendelkezéseket kell alkalmazni.

8. cikk

1. A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek az üzleti viszony létesítése előtt vagy alatt vagy alkalmi ügyfelek esetében az ügylet végrehajtása előtt vagy alatt elvégezzék az ügyfél átvilágítását.

2. A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, ahol az érintett intézmény vagy személy nem képes megfelelni a 7. cikk (1) bekezdés (a), (b) és (c) pontjának, akkor nem nyithat számlát, nem létesíthet üzleti viszonyt, nem hajthat végre ügyletet, vagy megszünteti az üzleti viszonyt, és mérlegeli, hogy az ügyféllel kapcsolatban készítsen-e a 19. cikknek megfelelően jelentést a pénzügyi hírszerző egység részére.

3. A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek ne csak az új ügyfelek esetében alkalmazzák az ügyfél átvilágítási eljárást, hanem kockázatérzékenységi alapon megfelelő időnként a meglévő ügyfelek esetében is.

9. cikk

1. A tagállamok előírják, hogy a kaszinók ügyfeleit azonosítani kell, és az azonosságot ellenőrizni kell, ha szerencsejáték-zsetonokat legalább 1000 euró értékben vásárolnak, vagy cserélnek.

2. Az állami felügyelet alá tartozó kaszinók úgy tekintendők minden esetben, hogy teljesítették az ügyfél átvilágítását, ha a vásárolt szerencsejáték-zseton összegére való tekintet nélkül az ügyfelet a belépés után közvetlenül vagy előtte nyilvántartásba veszik, azonosítják, és az azonosítást ellenőrzik.

2. SZAKASZ

EGYSZERŰSÍTETT ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

10. cikk

1. A 6. cikk, a 7. cikk és a 8. cikk (2) bekezdése hatályon kívül helyezése révén a tagállamok megengedhetik az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy ne alkalmazzák az ügyfél-átvilágítást az alacsony pénzmosási kockázatot jelentő olyan ügyfelek tekintetében, mint:

(a) a tagállamokból vagy harmadik országokból származó hitel- és pénzintézetek esetében azzal a feltétellel, hogy vonatkoznak rájuk a pénzmosás elleni küzdelemnek a nemzetközi normákkal összhangban lévő követelményei, és e követelmények betartása tekintetében felügyelik őket;

(b) az olyan jegyzett társaságok, akiknek az értékpapírjaival a 2004/39/EGK irányelv értelmezésében egy vagy több tagállamban szabályozott piacokon lehet kereskedni, és azok a harmadik országokból származó jegyzett társaságok, akikre vonatkoznak a közösségi jogi szabályozással összhangban lévő közzétételi követelmények;

(c) a tagállamokból vagy harmadik országokból származó jegyzők vagy más független jogi szakemberek által fenntartott közös számlák haszonélvezői azzal a feltétellel, hogy vonatkoznak rájuk a pénzmosás elleni küzdelemnek a nemzetközi normákkal összhangban lévő követelményei, és e követelmények betartása tekintetében felügyelik őket.

2. A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást azokról az esetekről, ahol úgy vélik, hogy egy harmadik ország nem teljesíti az 1. bekezdés (a), (b) vagy (c) pontjában megállapított feltételeket.

3. A 6. cikk, a 7. cikk és a 8. cikk (2) bekezdése hatályon kívül helyezése révén a tagállamok megengedhetik az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy ne alkalmazzák az ügyfél-átvilágítást az alacsony pénzmosási kockázatot jelentő olyan termékek és ügyletek tekintetében, mint:

(a) életbiztosítási kötvények, ahol az éves díj nem több, mint 1000 euró, vagy az egyszeri díj nem több, mint 2 500 euró;

(b) nyugdíjtakarékossági biztosítási kötvények, ha nincs bennük visszaváltási záradék, és a kötvényt nem lehet biztosítékul felhasználni;

(c) nyugdíj-, járadék- vagy hasonló program, amely visszavonulási juttatásokat nyújt az alkalmazottaknak, ahol a hozzájárulás a bérekből való levonásokkal történik, és a program szabályai nem engedik meg a programban lévő tagi részesedés engedményezését;

(d) a 2000/46/EK irányelv[14] 1. cikkében meghatározott elektronikus pénz, ha alacsony határértéket szabnak a kiadott összegre, az összeg elektronikus eszközön tárolható összegre vagy az engedélyezett ügyletek nagyságára.

10a. cikk

Amennyiben a Bizottság a 37. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján fogad el határozatot, a tagállamok megtiltják az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy egyszerűsített átvilágítást alkalmazzanak az érintett harmadik országból származó hitel- és pénzintézetekre vagy jegyzett társaságokra.

3. SZAKASZ

FOKOZOTT ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

11. cikk

1. A tagállamok előírják az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy kockázatérzékenységi alapon fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a 6. cikkben, a 7. cikkben és a 8. cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseken túl olyan helyzetekben, amelyek jellegüknél fogva nagyobb pénzmosási kockázatot jelentenek, és e bekezdés második, harmadik és negyedik albekezdésével összhangban legalább az alábbi helyzetekben.

Amennyiben az ügyfél fizikailag nem volt jelen az azonosítás céljából, a tagállamok előírják ezeknek az intézményeknek és személyeknek, hogy az alábbi intézkedések közül egyet vagy többet alkalmazzanak:

(a) olyan intézkedéseket, mint annak biztosítása, hogy az ügyfél azonosságának megállapítására kiegészítő okirati bizonyítással kerüljön sor;

(b) kiegészítő intézkedéseket az átadott iratok ellenőrzése vagy igazolása céljából, vagy olyanok, amelyek egy, az ez által az irányelv által lefedett intézmény által adott megerősítő igazolást igényelnek;

(c) azt, hogy az érdekeltségnek az első fizetésére az ügyfél nevére egy hitelintézetnél nyitott számlán keresztül kerüljön sor.

Más tagállamokból vagy harmadik országokból származó hitelintézetekkel való, határon átnyúló levelező banki kapcsolatok tekintetében a tagállamok a hitelintézeteik számára előírják, hogy:

(a) elegendő információt gyűjtsenek be a levelező intézménytől ahhoz, hogy teljes mértékben megértsék a megkérdezett vállalkozásának jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény hírnevét és a felügyelet minőségét;

---

[14] HL L 275. szám, 2000.10.27., 39. o.

(b) felmérjék a levelező intézmény pénzmosás elleni szabályozó eszközeit;

(c) jóváhagyást kapjanak a felső vezetéstől az új levelező kapcsolat létesítése előtt;

(d) dokumentálják mindenegyes intézmény feladatkörét;

(e) a továbbításos számlák (payable through accounts) tekintetében, győződjenek meg arról, hogy a levelező hitelintézet igazolta a levelező számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek azonosságát, és őket folyamatosan átvilágítja, valamint arról, hogy az a levelező intézmény kérésére közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

A politikailag exponált személyekkel való kapcsolat tekintetében a tagállamok előírják ezeknek az intézményeknek és személyeknek, hogy:

(a) rendelkezzenek megfelelő kockázatkezelő rendszerekkel annak megállapításához, hogy az ügyfél politikailag exponált személy-e;

(b) rendelkezzenek a felső vezetés jóváhagyásával az ilyen ügyfelekkel való üzleti viszony létesítéséhez;

(c) ésszerű intézkedéseket tegyenek a vagyon forrásának és a pénzeszközök forrásának megállapítása érdekében, vagy írják elő az üzleti viszony folyamatos figyelemmel kísérését.

2. A tagállamok megtiltják a hitelintézeteknek, hogy fiktív bankkal vagy olyan levelező bankkal létesítenek, vagy tartsanak fenn levelező banki kapcsolatot, amely megengedi, hogy számláit fiktív bankok használják.

3. A tagállamok biztosítják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek különleges figyelmet fordítsanak bárminemű pénzmosási fenyegetésre, ami olyan termékekből vagy ügyletekből eredhet, amelyek esetleg kedvelik a névtelenséget, és, ha szükséges, tegyenek intézkedéseket azoknak a pénzmosási tervekben való felhasználásának a megelőzésére.

4. SZAKASZ

HARMADIK FELEK TELJESÍTÉSE

12. cikk

A tagállamok megengedhetik az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy harmadik felekre bízzák a 7. cikk (1) bekezdésének (a), (b) és (c) pontjában megállapított követelmények teljesítését.

A végső felelősség azonban továbbra is a harmadik félre hagyatkozó, az ez által az irányelv által lefedett intézménynél vagy személynél marad.

13. cikk

1. E szakasz alkalmazásában „harmadik felek” olyan intézményeket és személyeket jelentenek, akik ugyanazok, mint a 2. cikkben felsoroltak, és akik kielégítik az alábbi követelményeket:

(a) kötelező szakmai nyilvántartásba vétel alá tartoznak;

(b) az ebben az irányelvben megállapítottakkal egyenértékű ügyfél-átvilágítási intézkedéseket és nyilvántartás-vezetési intézkedéseket alkalmaznak, és annak felügyeletére, hogy betartják-e ennek az irányelvnek a rendelkezéseit, az V. fejezet 2. szakaszával összhangban kerül sor, vagy olyan harmadik országban találhatók, amelyik az ebben az irányelvben megállapítottakkal egyenértékű követelményeket ír elő.

2. A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást azokról az esetekről, ahol úgy vélik, hogy egy harmadik ország nem teljesíti az 1. bekezdés (b) pontjában megállapított feltételeket.

13a. cikk

Amennyiben a Bizottság a 37. cikk (3) bekezdésének első albekezdése alapján fogad el határozatot, a tagállamok megtiltják az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek számára, hogy megbízásukból az érintett harmadik országból származó harmadik felek végezhessék el az ügyfél-átvilágítást.

14. cikk

Harmadik felek azonnal annak az intézménynek vagy személynek a rendelkezésére bocsátják a 7. cikk 1. bekezdése (a), (b) és (c) pontjában megállapított követelményeken alapuló információkat, amelyikhez vagy akihez az ügyfelet utalják.

Az ügyfél vagy a haszonélvező azonosításának és ellenőrzési adatainak és az azonosságára vonatkozó egyéb dokumentációnak a vonatkozó másolatait a harmadik fél kérésre haladéktalanul továbbítja annak az intézménynek vagy személynek, akihez az ügyfelet utalja.

15. cikk

Minden tagállam minden esetben megengedi a 2. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésében és a (3) bekezdésének (a)–(d). pontjában említett intézményeknek és személyeknek, hogy megismerjék és elfogadják a 2. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésében és a (3) bekezdése (a)–(d). pontjában említett és a 12. cikkben, a 13. cikkben és a 14. cikkben megállapított követelményeket teljesítő intézmény vagy személy által ezzel az irányelvvel összhangban végzett, a 7. cikk (1) bekezdése (a)–(c) pontjában megállapított ügyfél-átvilágítási eljárás kimenetelét még akkor is, ha e követelmények alapjául szolgáló dokumentumok vagy adatok eltérnek az abban a tagállamban előírtaktól, amelyhez az ügyfelet utalják.

16. cikk

Ez a szakasz nem vonatkozik a kiszervezéses vagy megbízási jogviszonyokra, amelyek esetében szerződéses megállapodás alapján a kiszervezett szolgáltató vagy a megbízott azonosnak tekintendő az ez által az irányelv által lefedett intézménnyel vagy személlyel.

III. fejezet

Jelentési kötelezettségek

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk

A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek különleges figyelemmel vizsgáljanak meg minden olyan tevékenységet, amelyről különösképpen feltételezik, hogy jellegénél fogva pénzmosással függ össze, különösen a bonyolult vagy szokatlanul nagy ügyleteket, vagy szokatlan ügyleti mintákat, amelyeknek nincs látható gazdasági vagy törvényes céljuk.

18. cikk

Minden tagállam pénzügyi hírszerző egységet hoz létre a pénzmosás elleni hatékony küzdelem érdekében.

E pénzügyi hírszerző egység központi országos egységként megfelelő erőforrásokkal jön létre. Ez felel a gyanú szerint bűncselekményből származó bevételekre vonatkozó vagy a nemzeti törvények vagy rendeletek által előírt pénzügyi információk közzétételeinek átvételéért és, a megengedett mértéken belül, bekéréséért, elemzéséért és az illetékes hatóságok részére való terjesztéséért.

19. cikk

1. A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek, és értelemszerű esetekben, ezek igazgatói és alkalmazottai teljes mértékben együttműködjenek:

(a) úgy, hogy saját kezdeményezésük alapján közvetlenül és azonnal tájékoztatják a pénzügyi hírszerző egységet, ha az ez által az irányelv által lefedett intézmény vagy személy tudja, vagy gyanítja, vagy ésszerű alappal bír annak gyanítására, hogy pénzmosást követnek el vagy kísérelnek meg.

(b) úgy, hogy kérésére azonnal ellátják a pénzügyi hírszerző egységet minden további szükséges információval a vonatkozó jogszabályok által megállapított eljárásoknak megfelelően.

2. Az 1. bekezdésben említett információ annak a tagállamnak a pénzügyi hírszerző egységéhez kerül, amelynek a területén az információtovábbító intézmény vagy személy található. Rendes körülmények között a 30. cikkben foglalt eljárásokkal összhangban kijelölt személy vagy személyek továbbítja, illetve továbbítják az információt.

20. cikk

1. A 2. cikk (3) bekezdése (b) pontjában említett jegyzők és más független jogi szakemberek esetében a tagállamok kijelölhetik az érintett szakmának egy megfelelő önszabályozó testületét mint a pénzügyi hírszerző egység helyett első fokon tájékoztatandó hatóságot. Ilyen esetben ők fektetik le a testület és a pénzügyi hírszerzési egység közötti együttműködés megfelelő formáit.

2. A tagállamok nem kötelesek a 19. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket alkalmazni a jegyzők, független jogi szakemberek, könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében olyan információk vonatkozásában, amelyeket ők valamelyik ügyfelüktől kapnak, vagy valamelyik ügyfelükről szereznek az ügyfelük jogállásának rögzítése során vagy az ügyfélnek a bírósági eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselete feladatának ellátása során, ideértve a tanácsadást, az eljárások indítását vagy elkerülését attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére az ilyen eljárások előtt, alatt vagy után kerül sor.

21. cikk

A tagállamok előírják az ez által az irányelv által lefedett intézményeknek és személyeknek, hogy mindaddig tartózkodjanak az olyan ügyletek végrehajtásától, amelyekről tudják, vagy gyanítják, hogy pénzmosással kapcsolatos, amíg nem tájékoztatták a pénzügyi hírszerző egységet.

A pénzügyi hírszerző egység a nemzeti jogszabályok által megállapítandó feltételek esetén utasítást adhat arra, hogy ne hajtsák végre a műveletet.

Ha egy ilyen ügyletről azt gyanítják, hogy pénzmosásra ad alkalmat, és ha az ilyen ügylettől tartózkodni lehetetlen, vagy valószínű, hogy az meghiúsítja a gyanús pénzmosó művelet kedvezményezettjeinek nyomon követését, akkor az érintett intézmények és személyek ezt követően haladéktalanul értesítik a pénzügyi hírszerzési egységet.

22. cikk

1. A tagállamok biztosítják azt, hogy ha az illetékes hatóságok által az ez által az irányelv által lefedett intézményeknél és személyeknél végzett ellenőrzések folyamán, vagy bárminemű más módon e hatóságok olyan tényeket fedeznek fel, amelyek a pénzmosás bizonyítékát jelentik, akkor ezek közvetlenül és azonnal tájékoztatják a pénzügyi hírszerzési egységet.

2. A tagállamok biztosítják, hogy a törvény vagy rendelet által a részvény-, deviza- és származékos pénzügyi termékpiacok ellenőrzésére felhatalmazott felügyelő testületek tájékoztassák a pénzügyi hírszerző egységet, ha olyan tényeket fedeznek el, amelyek a pénzmosás bizonyítékát jelenthetik.

23. cikk

Ha ennek az irányelvnek a követelményeivel összhangban az ez által az irányelv által lefedett intézmény vagy személy, vagy egy ilyen intézmény vagy személy igazgatója vagy alkalmazottja a 19. cikkben, a 20. és 21. cikkben említett információt közöl a pénzügyi hírszerző egységgel, az nem jelenti egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az információközlésre kirótt korlátozás megszegését, és nem vonja magával az intézménynek vagy a személynek, vagy az igazgatójának vagy alkalmazottainak bárminemű felelősségét.

24. cikk

A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak az ez által az irányelv által lefedett intézmények vagy személyek olyan alkalmazottainak a fenyegetés vagy ellenséges cselekedet veszélyétől való megvédése érdekében, akik akár házon belül, akár a pénzügyi hírszerző egységnek jelentik a pénzmosás gyanúját.

2. SZAKASZ

KÖZZÉTÉTEL TILALMA

25. cikk

Az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem közölhetik sem az érintett ügyféllel, sem más harmadik személyekkel, hogy az információ a 19. cikkel, a 20. és 21. cikkel összhangban a pénzügyi hírszerző egységhez lett továbbítva, vagy azt, hogy pénzmosás-nyomozás folyik, vagy arra kerülhet sor.

Ha a független jogi szakemberként eljáró független jogi szakemberek, jegyzők, könyvvizsgálók, könyvelők és adótanácsadók egy ügyfelet igyekeznek lebeszélni az illegális tevékenységről, az nem jelent közzétételt az első bekezdés értelmezési körén belül.

IV. fejezet

Nyilvántartás és statisztikai adatok

26. cikk

A tagállamok előírják az ez által az irányelv által lefedett intézményeknek és személyeknek, hogy az alábbi dokumentumokat és információkat őrizzék meg bizonyítékként való felhasználás céljából bárminemű pénzmosás ellenes nyomozásban:

(a) az ügyfél-átvilágítási eljárás esetében az előírt igazolások másolatát vagy referenciáit azt követően legalább öt évig, hogy az ügyfelükkel való jogviszony véget ért;

(b) üzleti viszonyok és ügyletek esetében az alátámasztásul szolgáló, eredeti iratokból vagy a vonatkozó nemzeti szabályozás értelmében a bírósági eljárásokban elfogadható másolatokból álló bizonyítékot és feljegyzéseket az ügyletek végrehajtását vagy üzleti viszony megszűnését követő legalább ötéves időszakon át;

(c) legalább 15 000 euró összegű készpénz-fizetések esetében az alátámasztásul szolgáló bizonyítékot és e nyugtákról készített feljegyzéseket a készpénz-fizetés végrehajtását követő legalább öt éven át.

27. cikk

1. A tagállamok előírják az ez által az irányelv által lefedett intézményeknek és személyeknek, hogy harmadik országokban található fiókjaikban és többségi részesedésű leányvállalataikban legalább az ebben az irányelvben ismertetettekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmazzanak az ügyfelek átvilágítása és nyilvántartása tekintetében.

Amennyiben a harmadik ország jogi szabályozása nem biztosítja ilyen egyenértékű intézkedések alkalmazását, a tagállamok előírják az érintett intézményeknek, hogy ennek megfelelően tájékoztassák az érintett otthoni állam illetékes hatóságait.

2. A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást azokról az esetekről, ahol egy harmadik ország jogi szabályozása nem biztosítja az 1. bekezdés első albekezdése értelmében előírt intézkedések alkalmazását.

28. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy hitel- és pénzintézeteik teljes mértékben és gyorsan tudjanak reagálni a pénzügyi hírszerző egységtől vagy a nemzeti jogukkal összhangban más hatóságoktól érkező megkeresésekre arra vonatkozóan, hogy tartanak-e, vagy az előző öt év során tartottak-e fenn üzleti viszonyt a megnevezett természetes vagy jogi személyekkel, és az üzleti viszony jellegére vonatkozóan.

29. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen rendszerek hatékonyságára vonatkozó ügyekről szóló átfogó statisztika vezetésével ellenőrizni tudják a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

Az ilyen statisztika legalább a pénzügyi hírszerző egységnek bejelentett gyanús ügyletek számára, az ilyen jelentésekre adott visszajelzésekre terjed ki, és éves szinten jelzi a vizsgált esetek számát, a megvádolt személyek számát és a pénzmosási bűncselekmények miatt elítélt személyek számát.

V. fejezet

Végrehajtási intézkedések

1. SZAKASZ

BELSŐ ELJÁRÁSOK, KÉPZÉS ÉS VISSZACSATOLÁS

30. cikk

A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek megfelelő ügyfél-átvilágítási, jelentési, nyilvántartási, belső ellenőrzési, kockázatértékelési, kockázatkezelési és kommunikációs szabályzatokat állapítsanak meg a pénzmosással kapcsolatos műveletek meggátolása és megelőzése érdekében.

31. cikk

1. A tagállamok előírják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek megfelelő intézkedéseket hozzanak azért, hogy az alkalmazottaik ismerjék az ebben az irányelvben foglalt rendelkezéseket.

Ezek az intézkedések magukban foglalják az érintett alkalmazottaik részvételét a folyamatos speciális képzési programokban, amelyek segítenek nekik az olyan műveletek felismerésében, amelyek pénzmosással lehetnek kapcsolatban, és útmutatást nyújtanak arra, hogyan kell eljárni az ilyen esetekben.

Ha a 2. cikk (3) bekezdésében felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt kötelezettségek inkább arra a jogi személyre, mint a természetes személyre vonatkoznak.

2. A tagállamok biztosítják, hogy az ez által az irányelv által lefedett intézmények és személyek hozzáféréssel rendelkezzenek a pénzmosók módszereiről és a gyanús ügyletek felismeréséhez vezető jelzésekről szóló naprakész információkhoz.

3. A tagállamok biztosítják, hogy ahol az keresztülvihető, időben kerül sor visszajelzésre a feltételezett pénzmosásról szóló jelentések hatékonyságáról és utókövetéséről.

2. SZAKASZ

FELÜGYELET

32. cikk

1. A tagállamok előírják, hogy a valutaváltó irodák, a trösztі és vállalati szolgáltatók engedéllyel rendelkezzenek vagy nyilvántartásba legyenek véve, és a kaszinók engedéllyel rendelkezzenek ahhoz, hogy az üzletüket törvényesen üzemeltessék.

2. A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az illetékes hatóságok tagadják meg az 1. bekezdésben említett alanyok engedélyezését vagy nyilvántartásba vételét, ha nincsenek meggyőződve arról, hogy azok a személyek, akik az ilyen alanyok vállalkozását ténylegesen irányítják, vagy irányítani fogják, vagy az ilyen alanyok haszonélvezői alkalmas és megfelelő személyek.

33. cikk

1. A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy hatékonyan kísérjék figyelemmel, hogy ennek az irányelvnek a követelményeit az ez által az irányelv által lefedett valamennyi intézmény és személy betartja-e.

2. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek, ideértve az információszerzés lehetőségét, és feladatkörük ellátáshoz megfelelő erőforrásokkal rendelkezzenek.

3. SZAKASZ

BÜNTETÉSEK

34. cikk

Az ennek az irányelvnek az alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésére vonatkozó büntetéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

35. cikk

1. A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelőssé tehetők a nyilvántartási, ügyfél-azonosítási és az ebben az irányelvben említett gyanús ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettségek megsértéséért, amelyeket a saját hasznára követ el bármely olyan személy, aki akár mint egyén, akár mint a jogi személy egy szervének része jár el, vagy akinek vezetői beosztása van a jogi személyen belül az alábbiak alapján:

a) a jog személy képviseletének hatásköre,

b) a jogi személy nevében való döntéshozatali jogkör,

c) ellenőrzési jogkör a jogi szervezeten belül.

2. Az 1. bekezdésben már tárgyalt eseteken kívül a tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelőssé tehetők, amennyiben az 1. bekezdésben említett személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette az 1. bekezdésben említett jogsértések elkövetését a jogi személy hasznára a felügyeletébe tartozó személy által.

36. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az ebben az irányelvben említett nyilvántartási, ügyfél-azonosítási és gyanús ügylet jelentésére vonatkozó kötelezettségek megsértéseiért felelőssé tett jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen büntethető, amelyek, többek között, magukban foglalják:

a) a pénzbüntetést

b) az állami támogatáshoz vagy szubvencióhoz való hozzájutás tilalmát;

c) az üzleti tevékenységektől való ideiglenes vagy állandó eltiltást;

d) a bírói felügyelet alá helyezést;

d) a bírósági felszámolást.

VI. fejezet

Végrehajtási és módosító intézkedések

37. cikk

1. A pénzmosás elleni harcban elért műszaki fejlesztések figyelembevétele érdekében és ennek az irányelvnek az egységes alkalmazása biztosításának érdekében a Bizottság a 38. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az alábbi végrehajtási intézkedéseket fogadja el:

(a) az 1. cikk (2) bekezdésében és a 3. cikk (2) bekezdése (a) és (d) pontjában, (5) bekezdésében, (8) bekezdésében, (9) bekezdésében, (10) bekezdésében, (11) bekezdésében és (12) bekezdésében lévő definíciók műszaki aspektusainak tisztázása;

(b) részletes szabályok megállapítása olyan helyzetek azonosítására, amelyek csekély pénzmosási kockázatot jelentenek a 10. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésében és (3) bekezdésében említettek szerint;

(c) részletes szabályok megállapítása olyan helyzetek azonosítására, amelyek magas pénzmosási kockázatot jelentenek a 11. cikkben említettek szerint;

(d) részletes szabályok megállapítása olyan helyzetek azonosítására, amelyekben a 2. cikk (2) bekezdésével összhangban indokolt, ha ezt az irányelvet nem alkalmazzák bizonyos vállalkozásokra, amelyek pénzügyi tevékenységet csak eseti vagy nagyon korlátozott alapon végeznek.

2. Az infláció figyelembevétele érdekében a Bizottság a 38. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazítja a 2. cikk (f) pontjában, a 6. cikk (b) pontjában, a 9. cikk (1) bekezdésében és a 10. cikk (2) bekezdése (a) pontjában említett összegeket.

3. A Bizottság a 38. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozatot fogad el, ha úgy találja, hogy egy harmadik ország nem teljesíti a 10. cikk (1) bekezdése (a) pontjában, (b) pontjában vagy (c) pontjában, vagy a 13. cikk (b) pontjában megállapított

feltételeket, vagy hogy annak a harmadik országnak a jogi szabályozása nem biztosítja a 27. cikk (1) bekezdése első albekezdésében előírt intézkedések alkalmazását.

38. cikk

1. A Bizottságnak támogatást nyújt a pénzmosás megelőzése terén működő bizottság, továbbiakban „a bizottság”.

2. Ahol hivatkozás történik erre a bekezdésre, ott az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikke alkalmazandó figyelembe véve az annak 8. cikkében foglalt rendelkezéseket.

A 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónapra lesz beállítva.

3. Eljárási szabályait a bizottság fogadja el.

VII. fejezet

Záró rendelkezések

39. cikk

Ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő három éven belül és azt követően legalább háromévenként a Bizottság jelentést állít össze ennek az irányelvnek a végrehajtásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

40. cikk

A 91/308/EGK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozások az erre az irányelvre való hivatkozásként értelmezendők, és a mellékletben közölt korrelációs táblázattal összhangban olvasandók.

41. cikk

1. A tagállamok legkésőbb [írja be az ennek az irányelvnek a hatálybalépésének keltét 12 hónappal követő dátumot]-ig hatályba léptetik az ennek az irányelvnek a betartásához szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket. A Bizottsággal haladéktalanul közlik azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, és a rendelkezések és ezen irányelv közötti korrelációs táblázatot.

   Amikor a tagállamok elfogadják azokat a rendelkezéseket, azok az erre az irányelvre való hivatkozást tartalmaznak, vagy hivatalos közzétételük alkalmából azokat ilyen hivatkozás kíséri. A tagállamok állapítják meg, hogyan kerüljön sorra az ilyen hivatkozásra.

2. A tagállamok a Bizottsággal közlik az ez által az irányelv által lefedett téren általuk elfogadásra kerülő nemzeti törvény főbb rendelkezéseinek a szövegét.

42. cikk

Ez az irányelv *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való megjelenését követő huszadik napon lép hatályba.

43. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamokra a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, ……-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

MELLÉKLET

KORRELÁCIÓS TÁBLÁZAT

Ez az irányelv	91/308/EGK irányelv
1. cikk (1) bekezdése	2. cikk
1. cikk (2) bekezdésének (a)–(c) és (e) pontja	1. cikk (C) bekezdése
1. cikk (2) bekezdés (d) pontja	
2. cikk (1) bekezdése	2a. cikk (1) bekezdése
2. cikk (2) bekezdése	2a. cikk (2) bekezdése
2. cikk (3) bekezdésének (a), (b) és (e)–(g) pontja	2a. cikk (3)–(7) bekezdése
2. cikk (3) bekezdésének (c) és (d) pontja	
3. cikk (1) bekezdés (1) albekezdése	1. cikk (A) bekezdése
3. cikk (1) bekezdés (2) albekezdésének (a) pontja	1. cikk (B) bekezdésének (1) albekezdése
3. cikk (1) bekezdése (2) albekezdésének (b) pontja	1. cikk (B) bekezdésének (2) albekezdése
3. cikk (1) bekezdése (2) albekezdésének (c) pontja	1. cikk (B) bekezdésének (3) albekezdése
3. cikk (1) bekezdése (2) albekezdésének (d) pontja	1. cikk (B) bekezdésének (4) albekezdése
3. cikk (1) bekezdése (2) albekezdésének (e) pontja	1. cikk (B) bekezdésének 2. bekezdése
3. cikk (1) bekezdésének (3) albekezdése	-
3. cikk (1) bekezdésének (4) albekezdése	-
3. cikk (1) bekezdésének (5) albekezdése	1. cikk (D) bekezdése
3. cikk (1) bekezdésének (6) albekezdése	1. cikk (E) bekezdésének 1. albekezdése
3. cikk (1) bekezdésének (7) albekezdése	1. cikk (E) bekezdésének 2. albekezdése
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (a) pontja	-
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (b) pontja	1. cikk (E) bekezdésének 1. francia bekezdése
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (c) pontja	1. cikk (E) bekezdésének 2. francia bekezdése
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (d)	1. cikk (E) bekezdésének 3. francia bekezdése

pontja	
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (e) pontja	1. cikk (E) bekezdésének 4. francia bekezdése
3. cikk (1) bekezdése (7) albekezdésének (f) pontja	1. cikk (E) bekezdésének 5. francia bekezdése és 3. albekezdés
3. cikk (1) bekezdése (8) albekezdése	-
3. cikk (1) bekezdése (9) albekezdése	-
3. cikk (1) bekezdése (10) albekezdése	-
3. cikk (1) bekezdése (11) albekezdése	
3. cikk (1) bekezdése (12) albekezdése	-
4. cikk	15. cikk
5. cikk	_
6. cikk (a) pontja	3. cikk (1) bekezdése
6. cikk (b) pontja	3. cikk (2) bekezdése
6. cikk (c) pontja	3. cikk (8) bekezdése
6. cikk (d) pontja	3. cikk (7) bekezdése
7. cikk (1) bekezdésének (a) pontja	3. cikk (1) bekezdése
7. cikk (1) bekezdésének (b)–(d) pontja	-
7. cikk (2) bekezdése	-
7. cikk (3) bekezdése	-
8. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdése
8. cikk (2) és (3) bekezdése	
9. cikk	3. cikk (5) és (6) bekezdése
10. cikk (1) bekezdésének (a) pontja	3. cikk (9) bekezdése
10. cikk (1) bekezdésének (b) és (c) pontja	
10. cikk (2) bekezdésének (a) pontja	3. cikk (3) bekezdése
10. cikk (2) bekezdésének (b) pontja	3. cikk (4) bekezdése
10. cikk (2) bekezdésének (c) pontja	3. cikk (4) bekezdése

10. cikk (2) bekezdésének (d) pontja	
10a. cikk	
11. cikk (1) bekezdésének 1. és második bekezdése	3. cikk (11) bekezdése
11. cikk (1) bekezdésének 3. és 4. bekezdése	-
11. cikk (2) és (3) bekezdése	-
12. cikk	-
13. cikk	-
13a. cikk	
14. cikk	-
15. cikk	-
16. cikk	-
17. cikk	5. cikk
18. cikk	
19. cikk	6. cikk (1) és (2) bekezdése
20. cikk	6. cikk (3) bekezdése
21. cikk	7. cikk
22. cikk	10. cikk
23. cikk	9. cikk
24. cikk	-
25. cikk, 1. bekezdése	8. cikk (1) bekezdése
25. cikk 2. bekezdése	
26. cikk (a) bekezdése	4. cikk 1. francia bekezdése
26. cikk (b) bekezdése	4. cikk 2. francia bekezdése
26. cikk (c) bekezdése	-
27. cikk	-
28. cikk	-

29. cikk	-
30. cikk	11. cikk (1) bekezdés (a) pontja
31. cikk (1) bekezdésének 1. albekezdése	11. cikk (1) bekezdés (b) pontjának első mondata
31. cikk (1) bekezdésének 2. albekezdése	11. cikk (1) bekezdés (b) pontjának második mondata
31. cikk (1) bekezdésének 3. albekezdése	11. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
31. cikk (2) bekezdése	11. cikk (2) bekezdése
32. cikk	
33. cikk	
34. cikk (1) bekezdése	14. cikk
34. cikk (2) bekezdése	
35. cikk	
36. cikk	
37. cikk	
38. cikk	
39. cikk	17. cikk
40. cikk	
41. cikk	16. cikk